

никакъ не приличатъ на човѣшкитѣ стѣпала, понеже сж вгнати навжтрѣ. Благодарение на тая направа, орангъ-утана лесно се движи по дърветата, като обхваща клонетѣ. Съ помощта на дългитѣ си рѣцѣ той прѣсѣга надалечъ и лесно прѣминава отъ едно дърво на друго. Особно е бръзъ, когато го прѣслѣдватъ.

Орангъ-утана нарѣдко слиза отъ дърветата. Колкото е бръзъ по клонетѣ, толкова е кекавъ по земята. Той едвамъ прѣстѣпва, като се подпира съ рѣцѣтъ си.

Храни се съ плодове, млади клончета и листа, които кѣса съ дългитѣ си рѣцѣ. Жѣбитѣ му по число и форма приличатъ на човѣшкитѣ. На всѣка челюсть има по четири рѣзци, два кучешки и десетъ кѣтника. Отъ човѣшкитѣ жѣби се отличаватъ по трайността си. Особно яки сж кучешкитѣ жѣби, които му служатъ като органи за защита и нападане.

Неприятели на орангъ-утана сж крокодилътъ и голѣмитѣ змии. Крокодилътъ издебва орангъ-утана, когато събира край брѣговетѣ на рѣкитѣ падналитѣ плодове, нѣ орангъ-утана не се бои. Той се хвърля върху крокодила, почва да го тѣпче и най-послѣ го хваща съ якитѣ си рѣцѣ за челюститѣ и го разчеква. Борбата съ голѣмитѣ змии се свършва по-лесно. Орангъ-утана или прѣхапва тѣлото ѝ, или пѣкъ я хваща за опашката и удря съ нея по камънетѣ, докато я умъртви. Отъ малкитѣ отровни змии се бои. Другитѣ животни се боятъ отъ грозния ревъ на орангъ-утана. Той живѣе въ островитѣ на Борнео и Суматра — Южна Азия.

Женската ражда въ годината само едно малко, което отглежда съ истинска майчина любовъ и при опасностъ е готова да се жертвува за него.

Ив. Нейчевъ.